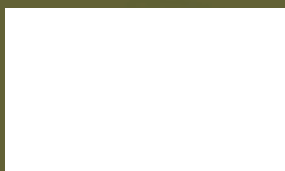

Józef Trenarowski
Powstaniec wielkopolski
1931 r., rzeźba drewno, 70 cm
(w zbiorach prywatnych rodziny artysty)

Rzeźba ta powstała w Swarzędzu na egzamin wstępny do Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Pracę tę wykonał jako świeżo upieczony absolwent poznańskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych. To, że zdecydował się na wykorzystanie drewna dębowego świadczyło o dużym doświadczeniu młodego artysty i pięknie korespondowało z tradycją lokalnego rzemiosła. Można przypuszczać, że jako model do rzeźby posłużył Trenarowskiemu kolega i sąsiad Walenty Tyranowski uczestnik Powstania Wielkopolskiego.

**TOWARZYSTWO PAMIĘCI
POWSTANIA WIELKOPOLSKIEGO 1918-1919
KOŁO SWARZĘDZ**

Uczestnicy Powstania Wielkopolskiego 1918-1919 związani z ziemią swarzędzką

Uczestnicy Powstania Wielkopolskiego 1918-1919 związani z ziemią swarzędzką

Swarzędz

Józef Trenarowski urodził się 7.03.1907 roku w Kobylnicy. Dzieciństwo i młodość spędził w Swarzędzu. Jego dom rodzinny znajdował się przy dzisiejszej ulicy Wiejskiej w Jasiniu. Już od wczesnych lat był mocno zaangażowany w życie naszego miasta. Przez trzy lata, od stycznia 1928 roku, pełnił funkcję drużynowego I Drużyny Harcerskiej im. Tadeusza Kościuszki.

Czas Powstania wielkopolskiego oraz formowanie państwowości w niepodległej Polsce miały ogromny wpływ na kształtowanie się osobowości i postawę patriotyczną młodego artysty. Jej przejawem był udział Trenarowskiego w obronie Warszawy w 1939 roku oraz w Powstaniu warszawskim w Zgrupowaniu Pułku „Baszta”. Jako artysta zajmował się tematyką sakralną oraz poszukiwaniami w rzeźbie organicznej i symbolicznej.

W czasie okupacji realizował prace w Wilczycach, Pruszkowie i Jankowicach. Po wojnie zaprojektował rzeźby w kościele na Kamionku w Warszawie. Z prof. Szczepkowskim odtworzył pomnik A. Mickiewicza na Krakowskim Przedmieściu. Rekonstruował rzeźby w Archikatedrze św. Jana w Warszawie oraz pałacu w Natolinie. Wykonał istniejące do dzisiaj rzeźby lwów, które stały przed nieistniejącym obecnie kinem „Moskwa” w Warszawie. Przez wiele lat był prezesem Sekcji Rzeźby Okręgu Warszawskiego i Głównej Komisji Artystycznej Związku Polskich Artystów Plastyków. Brał udział w wielu konkursach, w których osiągał liczne sukcesy. W 1955 r. za całokształt pracy artystycznej i społecznej otrzymał Złoty Krzyż Zasługi.

Zmarł 23 grudnia 1965 roku w Warszawie. Grób rzeźbiarza znajduje się na Powązkach. W 1967 roku w Narodowej Galerii Sztuki „ZACHEŃTA” odbyła się monograficzna wystawa poświęcona twórczości Józefa Trenarowskiego. *(Anna Szpakowska)*